

(CD-67) ૫૬-૦૪ જગત ભોગવતું નથી

જગત ભોગવતું કોઈ નથી, ફક્ત અપમાનના ડરથી;
અહમ્ ગાંઠે જડેલું માન, સખત જકડે છે અંદરથી. –જગત..

પ્રથમ તો મન હતું ચંચળ, હવે તો બુદ્ધિયે ચંચળ;
ગમે ત્યાં સંશયો ઊઠતાં, સ્વચ્છંદે ચાલે મહીં ચળવળ.

અહંકારે તિરસ્કારી, જુદાઈ રાખે વધુ વરથી;
અભિપ્રાયો ભર્યાં દ્વેષે, વહે છે વાણી પણ વળથી. –જગત..

અધર્મે માન ઢૂંઢવાને, પ્રકાશે બુદ્ધિ પણ કળથી;
વધુ અક્કડ બનાવે છે, ને માયા લોભવે છલથી.

અહમ્ દૂભતાં પડે છે તડ, નથી સંઘાતું મન ભાંગલ;
વિચારીને શબદ બોલો, છે માનવ કાયનું વાસણ. –જગત..

પ્રશંસા ઘાટ વિનાની, સહુને રાજી રાખે છે;
નિમિત્તનું સાચવી સન્માન, ગુણીજન મેળ રાખે છે.

ધરમમાં ‘લાભ’ની આશા, ને સંગે ‘માન’ની ભૂખે;
જગત-સુખ લક્ષ્મી-લાલચથી, મહીંલો ઊંઘતો સુખે. –જગત..

થયું છે ધર્મ –વિરાધન, મહીંલો રામ ના સૂઝે;
વિતંડાવાદ ને પક્ષે, અક્કલ-બુદ્ધિ જગત ગૂંથે.

બહેક્યાં બુદ્ધિ સંશયથી, મનો-ચિત્ત ભટકતાં રાનલ;
હિતાહિત ભાન વીસરીને, ઊઠે મહીં ક્લેશ વડવાનલ. –જગત..

નથી રહેવાની અવસ્તુ, છતાંયે ભાવ પાડે ગૂંચ;
અભિપ્રાયોથી અંતરાઈ, પ્રકર્તિ ભોગવે છે દુઃખ.

જગત છે ભાવમન સંસાર, અવસ્થામાત્ર સ્વતંત્રી;
જીવે છે દ્વેષી અહંકાર, છુડાવો મુક્ત જ્ઞાને શ્રી.
છુડાવો મુક્ત જ્ઞાને શ્રી, મુકાવો પકડ અંદરની;
છુડાવો મુક્ત જ્ઞાને શ્રી.

